

reglen, om den fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, resulterer i, at der udbetales (supplerende) kontanthjælp til en eller begge ægtefæller. Begge ægtefæller skal udnytte deres arbejdsmuligheder, og målet med den offentlige forsørgelse er at bringe begge ægtefæller tilbage på arbejdsmarkedet, så de kan blive selvforsørgende.

Det foreslås derfor, at det tydeliggøres i loven, at et ægtepar, hvor der foretages en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, er omfattet af 450 timers reglen, selv om det kun er den ene ægtefælle, der får udbetalt (supplerende) kontanthjælp, mens den anden ægtefælle fx modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder.

Det er den ene ægtefælles ret til (supplerende) kontanthjælp, der er betinget af 450 timers arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Om den anden ægtefælle er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, revalideringsydelse, ledighedsydelse, særlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 74 i eller løntilskud i fleksjob afgøres efter de regler, der gælder i de respektive lovgivninger herom.

Konsekvensen af forslaget er fx, at for et ægtepar, hvor den ene modtager maksimale arbejdsløshedsdagpenge og den anden supplerende kontanthjælp, kan ægtefællen på kontanthjælp miste retten til den supplerende hjælp, hvis den pågældende – efter 2 års hjælp – ikke kan dokumentere 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder. Den pågældende anses for reelt hjemmegående og er derfor ikke berettiget til kontanthjælp.

3.2.3. Den ene ægtefælle modtager folkepension, førtidspension m.m.

Det vil fortsat være sådan, at ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager en anden offentlig forsørgelsesydelse, der ikke er betinget af, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder, og hvor der derfor kun beregnes hjælp til den ene ægtefælle efter lovens § 26, stk. 4, (de såkaldte »kombinationsægtepar«), ikke er omfattet af 450 timers reglen. Det drejer sig om ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager folkepension, førtidspension, SU, orlovsydelse, efterløn eller fleksydelse.

På tilsvarende måde anses ægtepar, hvor den ene ægtefælle modtager hjælp efter de særlige regler om hjælp til visse persongrupper i lov om aktiv socialpolitik § 27 eller § 27 a (»brøkpensionister«), eller ægtepar, hvor den ene ægtefælle er fængslet el. lign., jf. lovens § 29, nr. 2, og hvor hjælpen til den anden ægte-

fælle derfor beregnes som til en enlig, ikke for at være omfattet af 450 timers reglen.

3.2.4. Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Indtil Ankestyrelsens principafgørelse A-1-08 var retsopfattelsen, at ægtepar var omfattet af 300 timers reglen, hvis hjælpen blev beregnet på grundlag af en fælles ægtefælleberegning efter lovens § 26, stk. 1, uanset om beregningen resulterede i, at der kun blev udbetalt (supplerende) kontanthjælp til den ene ægtefælle. Dette gjaldt uanset om årsagen til, at der kun blev udbetalt hjælp til den ene ægtefælle, var, at den anden ægtefælle havde ordinært arbejde eller modtog arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Efter Ankestyrelsens principafgørelse har retstilstanden som nævnt været, at de omtalte ægtepar ikke var omfattet af reglen. Der har derfor siden februar 2008 ikke været noget incitament for de pågældende ægtefæller til at forsøge at skaffe sig ordinært og udstøttet arbejde med henblik på at opfylde 300 timers kravet.

På den baggrund foreslås det, at de pågældende ægtepar får en rimelig tid til at indrette sig på kravet om arbejde.

Det foreslås således, at 450 timers reglen indføres i forhold til de pågældende ægtepar på den måde, at de først omfattes af reglen fra 1. juli 2011. Dvs. at kravet om 450 timers ordinært og udstøttet arbejde inden for de seneste 24 kalendermåneder først gælder for de pågældende ægtefæller fra den 1. juli 2011.

4. Andre præciseringer af lovtæksten, som har givet anledning til tvivl i den løbende administration i kommunerne.

4.1. Perioden på 24 kalendermåneder kan forlænges, også når det gælder genoptjening af retten til hjælp

Det foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af loven, at mulighederne for at forlænge perioden på 24 kalendermåneder, hvis en ægtefælle har været forhindret i at arbejde på grund af sygdom, barsel m.v., jf. lovens § 13, stk. 11, også gælder, når en ægtefælle skal genoptjene retten til kontanthjælp, efter at denne ret er bortfaldet som følge af, at den pågældende ikke opfylder kravet om arbejde eller har valgt at være hjemmegående.

Det er ansøgeren, der skal dokumentere, at der har foreligget omstændigheder, der kan begrunde en forlængelse af 24 måneders perioden. Det er herved forudsat, at kommunen i forbindelse med sin vejledning til borgeren om mulighederne for at generhverve retten til kontanthjælp også vejleder om, at det er borge-